

بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) بر رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

با رویکرد توسعه پایدار شهری

(مطالعه موردی: شهر شیراز)

الهام واقفی*

منصور حقیقتیان^۲

چکیده

در عصر حاضر تقریباً نیمی از جمعیت جهان در مناطق شهری سکونت دارند. در این میان، نقش شهر و نواحی شهری به طور مستقیم و شهرسازی و ساخت فیزیکی آن به طور غیرمستقیم و سهم آنان در ناپایداری موجود، توجه جدی محافل علمی و سیاست‌گذاران را به خود جلب کرده است. توصیه‌ها بر این است که شهرها باید به عنوان نقاط و کانون‌های اصلی برای حل مشکلات جهانی و دستیابی به توسعه پایدار، مورد نظر و استفاده قرار گیرند. هدف اصلی این پژوهش، سنجش رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی و شناخت تأثیر سرمایه فرهنگی و ابعاد آن بر رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی در توسعه پایدار شهری می‌باشد.

مقاله حاضر با رویکرد کمی و با استفاده از روش پیمایشی، به انجام رسیده است. نمونه تحقیق ۳۸۵ نفر از افراد بالای ۱۸ سال ساکنان شهر شیراز تشکیل شده است. داده‌های پیمایشی از طریق پرسشنامه ساختاریافته، گردآوری و با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند. چارچوب نظری این تحقیق، برگرفته از نظریه بوردیو و پارادایم جدید زیست‌محیطی است. در این تحقیق، رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، در چهار بخش امکانات و شرایط، دانش، نگرش و رفتارهای زیست‌محیطی سنجیده شده است.

نتایج تحلیل نشان داد که بین جنس، پایگاه اقتصادی-اجتماعی، وضعیت تأهل و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، رابطه معناداری وجود دارد و رابطه بین سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه شده) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، تأیید شد.

واژگان کلیدی: رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، سرمایه فرهنگی، توسعه پایدار شهری، شهر شیراز

طبقه‌بندی JEL: Q01, N95, Q27, Z13

*- دانشجوی دکتری جامعه‌شناسی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان، اصفهان، ایران، مسئول مکاتبات: evaghefi@ymail.com

۲- دانشیار گروه علوم اجتماعی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد دهقان، اصفهان، ایران

۱- مقدمه

یکی از مسائل روز جهان، حفظ محیط زیست است. فاجعه زیست محیطی، آرامش و امنیت زندگی انسان و سلامتی را تهدید می کند. شهر به مثابه ارگانیک است که چه از لحاظ کالبدی و زیستی و چه از لحاظ فرهنگی و اجتماعی، در هر دوره ای پیچیده و پیچیده تر می شود و به نقطه آرمانی خود یعنی تقویت ساختارهای همبستگی اجتماعی انتظام یافته، ساختارهای فضای شهری و شکل گیری کالبدی متناسب با نیازهای زیستی شهر، نزدیک تر می گردد. برای این که پایداری شهری را با پویایی کیفیت زندگی شهری گره بزنیم و فهم بهتری از سبک زندگی شهری و کیفیت آن دریابیم باید تعاریفی از توسعه، توسعه پایدار، توسعه پایدار شهری، شاخص ها و ویژگی های آن و مقوله پایداری شهری ارائه کنیم.

جامعه شناسان تلاش می کنند تا عوامل مؤثر بر گرایش انسان در حفظ محیط زیست را شناسایی کنند؛ زیرا با شناخت این عوامل می توان به ارائه راه حل هایی برای تغییر رفتار مخرب و تشویق رفتارهای مثبت محیطی پرداخت. استفاده بی رویه از انرژی در منازل، استفاده از انواع تولیدات یک بار مصرف، استفاده از وسایل نقلیه شخصی، استفاده از انواع آفت کش ها، دفع مواد زاید به روش غیر بهداشتی، جمع آوری نامناسب و تفکیک نکردن زباله ها به منظور بازیافت و بسیاری از رفتارهای مخرب زیست محیطی دیگر، همگی نیاز به اتخاذ رفتار مثبت محیطی دارند (بارو^۱، ۱۳۸۰). واقعیت این است که ریشه اصلی بحران های زیست محیطی زمان معاصر را باید در نگاه و تفسیر بشر از محیط زیست طبیعی جستجو کرد. به بیان دیگر، مشکل اصلی، معرفت شناسی و جهان بینی آدمی است (محقق داماد، ۱۳۸۰). در ساختارها نباید از انسان غافل شد. بشر نیاز به تجدید جامعه شناسی فرهنگی، ساخت و تجزیه دارد. مهم ترین توسعه جامعه شناسی، انتقال جامعه شناسی محیط به جامعه شناسی محیط زیست می باشد که اولی به مطالعه جریانات محیط زیست از درون

جامعه شناسی کهن می پردازد و دومی شامل روابط محیطی و اجتماعی می باشد (صالحی امیری، ۱۳۸۶).

باید شرایط محیط زیست و سلامت اجتماعی به ترتیبی بهبود یابد که باعث ارتقای سطح کلی سلامت شوند؛ بر این اساس، پیش شرط های لازم برای ارتقای سلامت عبارتند از: «آرامش، سرپناه، تحصیل، غذا، درآمد، اکوسیستم پایدار، منابع پایدار، برابری و عدالت اجتماعی» (Duhl & Sanchez, 1999). مدیریت محیط زیست، مجموعه ای از مدیریت فعالیت های مختلفی؛ شامل برنامه ریزی برای محیط زیست، حفاظت از محیط زیست، ارزیابی وضعیت محیط زیست، قانون گذاری و اداره محیط زیست می باشد (محرم نژاد، ۱۳۹۲).

هدف نهایی حفاظت محیط زیست در رابطه با محیط اجتماعی، توسعه و افزایش آگاهی های زیست محیطی در سطح جامعه و نیز تقویت فرهنگ زیست محیطی در سطوح مختلف اجرایی می باشد. بر این اساس در حوزه محیط زیست پاک، فرهنگ، عنصر مهمی در ایجاد یک شهر پایدار می باشد. به نظر می رسد درک ماهیت رفتار فرد، در گرو شناخت نگرش های فرد نسبت به آن موضوع است و باید از نگرش ها و رفتارهای زیست محیطی افراد، آگاهی یافت. عموماً نتایج حاصل از تحقیقات زیست محیطی در کشورهای مختلف، متفاوت است و قابلیت تعمیم در سطح جهانی را دارا نیستند؛ از این رو نیاز به انجام تحقیقی مستقل در داخل کشور و ارائه راهکار در این زمینه، ضروری به نظر می رسد. از سوی دیگر، پرداختن به مسأله رفتارهای اجتماعی زیست محیطی از دیدگاه جامعه شناسی محیط زیست، امری نسبتاً جدید در سطح جهان است و در ایران نیز اطلاعات موجود نشان می دهد که تحقیقات کمی در این زمینه صورت گرفته است.

مسأله اصلی این تحقیق، بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی (از بعد نهادینه) بر رفتارهای اجتماعی زیست محیطی و پیامدهای ناشی از آن بر شهر شیراز می باشد. هدف کلی و اساسی این تحقیق، بررسی تأثیر سرمایه فرهنگی (از بعد نهادینه) بر رفتارهای اجتماعی زیست محیطی و از

اهداف فرعی آن، سنجش دانش و آگاهی زیست‌محیطی و بررسی رابطه بین متغیرهای جمعیتی و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی شهر شیراز می‌باشد.

۲- پیشینه تحقیق

پژوهش‌های داخلی

ابراهیمی (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان «جامعه‌شناسی زیست‌محیطی» به نقش طبیعت در جامعه پرداخته و مانند بسیاری از متفکران کلاسیک جامعه‌شناسی، جامعه مدرن را دارای رابطه‌ای دوگانه با طبیعت می‌داند؛ در عین این که بخشی از جهان طبیعی در تقابل با جامعه مدرن می‌باشد و طبیعت را غالباً تعیین‌کننده وضعیت جامعه از نظر جغرافیایی یا فرهنگ می‌باشد.

صالحی (۲۰۰۸) در پایان‌نامه دکتری خود به بررسی فاکتورهای اساسی نگرش‌ها و رفتارهای زیست‌محیطی براساس نمونه ۷۲۲ نفری از افراد ۱۸ سال به بالا ساکن در مناطق شهری و روستایی ایران، پرداخته است. وی براساس این پژوهش نتیجه می‌گیرد که همه افراد جامعه، صرف‌نظر از این که خود را به طبقه بالا، متوسط یا پایین جامعه متعلق بدانند، همواره سعی در حفظ محیط‌زیست و زندگی خود می‌نمایند. همچنین در این مطالعه، مشخص شد که گروه‌های مختلف تحصیلی از حیث رفتارهای زیست‌محیطی، تفاوت معنی‌داری از خود نشان نمی‌دهند.

مثنوی (۱۳۸۱) در پژوهشی با عنوان «پایداری شهری و نگرش‌های اکولوژیکی: ضرورت بسترسازی مشترک برای کاربرد نظریه» ریشه‌های تئوری‌های معاصر شهرسازی را براساس بینش‌های زیست‌محیطی و در زمینه‌های اجتماعی-اقتصادی مورد ارزیابی قرار داد تا بستر مناسبی برای درک بهتر و ارزشیابی و قضاوت آنها هنگامی که در حوزه‌های شهرسازی و برنامه‌ریزی‌های محیطی به کار گرفته می‌شوند را فراهم کرده باشد.

احتشامی و اکرامی در تحقیقی، ارزیابی راهبردی محیط‌زیست را به عنوان یکی از روش‌های مقبول، برای

دستیابی به اهداف توسعه پایدار معرفی کرده‌اند که در آن به طور منظم و گسترده، اثرات زیست‌محیطی سیاست‌ها، برنامه‌ها و طرح‌های مربوط به توسعه، مورد ارزیابی قرار گرفته است. همچنین در این تحقیق، ارزیابی راهبردی محیط‌زیست به عنوان یک ابزار مهم برنامه‌ریزی، در دسترس برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران قرار گرفته تا براساس آن بتوانند اثرات بالقوه زیست‌محیطی که در نتیجه اجرای طرح‌های توسعه‌ای و برنامه‌های عمرانی پدیدار می‌شوند را شناسایی کرده و گزینه‌های منطقی جهت رفع یا کاهش آنها را پیشنهاد نمایند (احتشامی و اکرامی، ۱۳۹۱).

ویسی و زرندیان (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان «ارزیابی سطح آگاهی و دانش شهروندان از محیط‌زیست» به این نکته اشاره دارند که دانش و آگاهی، اساس نگرش و رفتار برای تعاملی دوستانه با محیط‌زیست هستند.

پژوهش‌های خارجی

ویدگن^۱ (۱۹۹۸) در مطالعه‌ای با عنوان «پارادایم جدید زیست‌محیط و هنجارهای شخصی» به بررسی اهمیت نسبی معیارهای شخصی (احساس گناه و خجالت) و آگاهی از پیامدهای زیست‌محیطی با رفتارهای مسئولانه زیست‌محیطی در مقیاس پارادایم جدید زیست‌محیطی پرداخته است. نتایج حاکی از آن بود که بین احساس گناه و رفتارهای مسئولانه زیست‌محیطی در مقایسه با آگاهی از پیامدهای زیست‌محیطی، ارتباط قوی وجود دارد. همچنین، یافته‌ها نشان داد که بین احساس خجالت و رفتارهای زیست‌محیطی، رابطه‌ای وجود نداشته است. علاوه بر این، بین متغیرهای تعدیل‌کننده سن، جنسیت و تحصیلات با رفتارهای مثبت محیطی و تمایل رفتاری، رابطه‌ای وجود نداشت.

دانلاپ و ون‌لایر^۲ (۱۹۷۸) برای بررسی و اندازه‌گیری نگرش عمومی نسبت به محیط‌زیست و طبیعت، مقیاسی با نام پارادایم جدید زیست‌محیطی (NEP)^۳

1 - Widegen

2 - Dunlap and Vanliere

3 - New Environmental Paradigm

سازمان می‌دهد، نظام کاملی از افکار و ادراکات را به صورت ناآگاهانه به دست می‌آورد که در فهم فرهنگ خویش از آن استفاده می‌کند (شارع‌پور و خوش‌فکر، ۱۳۸۱).

از نظر بوردیو، سرمایه فرهنگی می‌تواند به سه شکل وجود داشته باشد: در حالت تجسم‌یافته^۴؛ یعنی به شکل خصائل دیرپای فکری و جسمی، در حالت عینیت‌یافته^۵ به شکل کالاهای فرهنگی (تصاویر کتاب‌ها، لغت‌نامه‌ها، ادوات، ماشین‌آلات و غیره) که ردپا یا تحقق نظریه‌ها یا نقد این نظریه‌ها و غیره است و بالأخره در حالت نهادینه شده^۶؛ یعنی شکلی از عینیت‌یافتگی که باید حسابش را جدا کرد؛ زیرا خواص اصلی خود را به طور کامل، به سرمایه فرهنگی که بنا به فرض، ضمانت‌کننده آن است، واگذار می‌کند (بوردیو، ۱۳۸۴). حالت نهادینه‌شده، عینیت‌یابی سرمایه فرهنگی به شکل مدارک و مدارج آموزشی، یک راه خنثی کردن خواصی است که ناشی از آن است که این سرمایه متجسد، با جسم فرد حد و مرز یکسان دارد. این عینیت‌یابی چیزی است که موجب تفاوت میان سرمایه خودآموخته و سرمایه فرهنگی مستظهر به مدارج آموزشی و امتیازات ضمانت شده می‌باشد و از نظر رسمی، مستقل از شخص حامل است (بوردیو، ۱۳۸۴). این حالت، نوعی رسمیت بخشیدن نهادی به سرمایه فرهنگی است. مدارک تحصیلی و آکادمیک، نمونه‌ای از این حالت است. احراز مدارک تحصیلی یا اعطای تمایز نهادی به سرمایه فرهنگی که در تملک یک فرد خاص قرار می‌گیرد، این امکان را به وجود می‌آورد که صاحبان این صلاحیت‌ها با هم مقایسه و حتی (با نشان دادن یکی به جای دیگری) مبادله شوند. رفتار اجتماعی زیست‌محیطی از مفاهیم نوینی است که امروزه در بررسی‌های زیست‌محیطی جوامع مدرن، مطرح گردیده است. مطالعات سیرز^۷ (۱۹۸۵) نشان می‌دهد که چهار سطح تغییر در فرد وجود دارد؛ ابتدا باید دانش فرد تغییر پیدا

طراحی کردند که از ۱۲ آیتم تشکیل شده بود که بعدها به ۱۵ آیتم رسید و کامل‌تر شد. این مقیاس بر پایه طیف لیکرت، طبقه‌بندی شده بود. نتایج دانلاپ و ون‌لایر بر پایه همین پارادایم جدید زیست‌محیطی، حاکی از این بود که جوان‌ترها و تحصیل‌کرده‌ها در مقایسه با مسن‌ترها، افراد با تحصیلات پایین‌تر و به محافظه‌کار، دغدغه‌های زیست‌محیطی بیشتری دارند.

۳- مبانی نظری

واژه «سرمایه» مفهومی دیرپا در علوم اجتماعی است که در حوزه‌ها و سطوح تحلیل گوناگون برای فهم و تبیین واقعیت‌های اجتماعی به خدمت گرفته شده است (فیلد، ۱۳۸۶). هایس^۱ (۲۰۰۴) اصطلاح سرمایه فرهنگی را بازنمای جمع نیروهای غیراقتصادی؛ مثل زمینه خانوادگی، طبقه اجتماعی، سرمایه‌گذاری‌های گوناگون و تعهدات نسبت به تعلیم و تربیت، منابع مختلف و مانند آنها می‌داند که بر موفقیت آکادمیک (علمی یا تحصیلی) تأثیر می‌گذارد. تمرکز اصلی تئوری سرمایه فرهنگی این است که فرهنگ از طریق سیستم آموزشی که بازتاب فرهنگ طبقه حاکم است، انتقال یافته و تشویق می‌شود و نهایتاً موجب بازتولید همان فرهنگ خواهد شد. برکس و فولک^۲ واژه سرمایه فرهنگی را برای اشاره به قابلیت‌های انعطاف‌پذیر جوامع انسانی برای پرداختن به محیط‌زیست و اصطلاح آن به کار می‌برند (تراسبی، ۱۳۸۲). سه منبع عمده سرمایه فرهنگی از نظر بوردیو^۳ عبارتند از: پرورش خانوادگی، آموزش رسمی و فرهنگ شغلی. انباشت سرمایه فرهنگی در افراد از طریق این سه منبع، سبب بروز تفاوت‌هایی در دارندگان سرمایه فرهنگی و کسانی که فاقد آن هستند، می‌شود (جنکینز، ۱۳۸۵). بوردیو معتقد است که بازتولید فرهنگی (ناشی از آموزش) یکی از مهم‌ترین راه‌هایی است که از آن طریق، ساختار طبقاتی، بازتولید می‌شود؛ فرد از طریق کارآموزی منظمی که مدرسه

4 - Embeddable

5 - Objectified

6 - Organized

7 - Sears

1 - Hayes

2 - Brex and Volk

3 - Bourdiuo

سطوح تراکم جهت رفع نیازهای ساکنان شهری در زمینه مسکن، حمل‌ونقل، اوقات فراغت، غذا و غیره تعریف کرد یا توسعه‌ای دانست که تمام جنبه‌های اجتماعی، اقتصادی و غیره را در شهر با هم پیش می‌برد. در نهایت، توسعه پایدار شهری، نگهداری منابع برای حال و آینده از طریق استفاده بهینه از زمین و وارد کردن کمترین ضایعات به منابع تجدیدپذیر می‌باشد. نظریه توسعه پایدار شهری، حاصل مباحثات طرفداران محیط‌زیست درباره مسائل زیست‌محیطی به خصوص محیط‌زیست شهری است که به دنبال نظریه توسعه پایدار برای حمایت از منابع محیطی ارائه شد. در این نظریه، موضوع نگهداری منابع برای حال و آینده، از طریق استفاده بهینه از زمین و وارد کردن کمترین ضایعات به منابع تجدیدناپذیر، مطرح است.

نظریه توسعه پایدار شهری، موضوعات جلوگیری از آلودگی‌های محیط‌زیست شهری و ناحیه‌ای، کاهش ظرفیت‌های تولید محیط محلی - ناحیه‌ای و ملی، حمایت از بازیافت‌ها، عدم‌حمایت از توسعه زیان‌آور و از بین بردن شکاف میان فقیر و غنی را مطرح می‌کند. همچنین برای رسیدن به این اهداف به برنامه‌ریزی، اهمیت بسیاری می‌دهد و دولت‌ها باید از محیط‌زیست شهری، حمایت همه‌جانبه‌ای کنند. این نظریه، پایداری شکل شهر، الگوی پایداری سکونت‌گاه‌ها، الگوی مؤثر حمل‌ونقل در زمینه مصرف سوخت و نیز شهر را در سلسله‌مراتب ناحیه شهری بررسی می‌کند؛ زیرا ایجاد شهر را فقط برای لذت شهرنشینان می‌داند (Scout, 2005). توسعه پایدار، توسعه‌ای است که نیازهای حال انسان را با توجه به توانایی نسل آینده در دریافت نیازهایش مد نظر دارد (Report of the World Commission on Environment and Development: our Common Future, 1987). در یک دید اجمالی، مبنای نظری مفهوم پایداری در شهر و ناحیه؛ شامل این موارد می‌شود: کاهش آلودگی، نگهداری منابع طبیعی، کاهش حجم ضایعات شهری، افزایش بازیافت‌ها، کاهش انرژی مصرفی، افزایش بیش از حد جانداران مفید در شهر و روستا با ایجاد

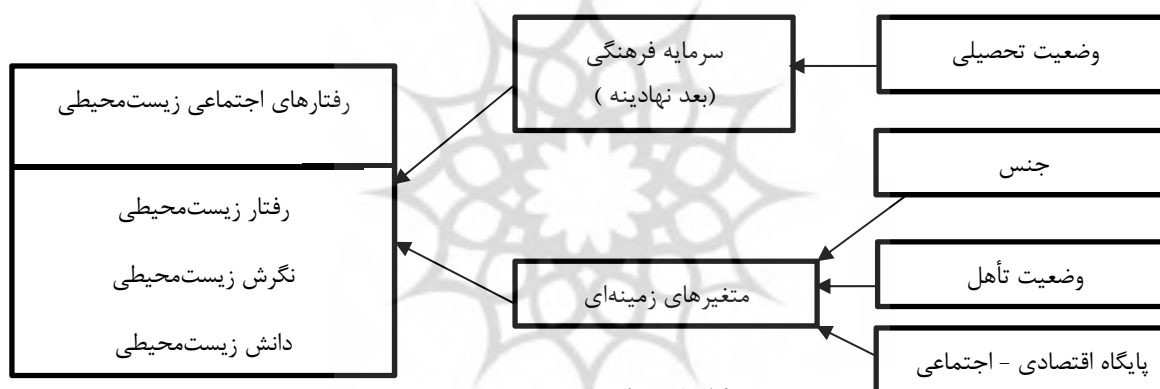
کند (آموزش)، این تغییر در دانش موجب تغییر نگرش و تغییر نگرش نیز موجب تغییر رفتار فردی و تغییر رفتار فردی موجب تغییر رفتار گروهی می‌شود. بدین ترتیب تغییر نگرش فرد نسبت به دانش فردی وی، به زمان بیشتری نیاز دارد. تغییر در نگرش فرد می‌تواند بر رفتار وی و در نهایت بر رفتار گروهی (اجتماعی و سازمانی) وی تأثیر گذارد (اسماعیلی، ۱۳۸۶). از جمله متغیرهای مهم برای پیش‌بینی رفتار انسان، دانش فرد درباره مسائل زیست‌محیطی است. دانش، به منزله یک ضرورت برای انجام موفقیت‌آمیز فعالیت‌ها قلمداد می‌شود. در واقع، دانش به مثابه ابزاری جهت چیره شدن بر موانع روان‌شناختی؛ نظیر ناآگاهی یا اطلاعات غلط، به کار گرفته می‌شود. اگرچه دانش همیشه تأثیر مستقیم بر رفتار ندارد، اما مکانیسم‌های دیگری را تقویت می‌کند که تغییر رفتار را تسهیل می‌کند (Frick et al., 2004). تعدادی از کارشناسان، مشکلات موجود در محیط‌زیست کشور را در نقص قوانین محیط‌زیست نمی‌دانند؛ زیرا معتقدند قوانین موجود به حد کافی حامی سلامت محیط‌زیست هستند و بخشی از مشکلات محیط‌زیست را مردم می‌دانند (تراسبی، ۱۳۸۲).

توسعه، درجه‌ای از تحول است که جامعه را برای نیل به آرمان‌ها و اهداف خود هدایت می‌کند. به بیان سازمان ملل، توسعه، فرایندی است که کوشش‌های مردم و دولت را برای بهبود اوضاع اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی هر منطقه، متحد می‌کند و مردم این مناطق را در زندگی یک ملت ترکیب نموده و آن‌ها را برای مشارکت در پیشرفت ملی توانا می‌سازد. شاید بتوان مفهوم توسعه را در ابعاد اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی آن، شناخت اهمیت انسان و هدف نهایی توسعه را رفاه و خوشبختی انسان‌ها دانست؛ پس هدف اساسی، ایجاد محیطی توان‌بخش برای مردم است تا از زندگی طولانی، سالم، خلاق و باکیفیت، برخوردار شوند (نصیری‌زاده و توتونچی، ۱۳۸۳). توسعه شهری به‌عنوان یک مفهوم فضایی را می‌توان به معنی تغییرات در کاربری زمین و

پارادایم جدید زیست‌محیطی

پارادایم جدید زیست‌محیطی (NEP) که توسط دانلاپ و ون‌لایر مطرح شده است، ابزار مناسبی را برای سنجش نگرش‌های مربوط به محیط‌زیست فراهم می‌کند و می‌تواند به عنوان چارچوبی برای توضیح رفتار زیست‌محیطی در نظر گرفته شود (Dunlap & Vanliere, 1978). در این تحقیق نیز متناسب با اهداف مورد نظر و با توجه به شرایط جامعه آماری، از نظریه تلفیقی سرمایه فرهنگی بوردیو و پارادایم جدید زیست‌محیطی استفاده شده است. مدل مفهومی تحقیق نیز در شکل ۱ نشان داده شده است.

جامعه جنگلی و درختان شهری و نواحی سبز، عدم‌تمرکز شهری و کاهش پراکندگی‌ها، افزایش تراکم متوسط در حومه‌های شهری و شهرهای کوچک، کاهش فواصل ارتباطی، ایجاد اشتغال محلی، توسعه متنوع مسکن‌ها در مراکز اشتغال، توسعه شهرهای کوچک برای کاهش اتکا به شهرهای بزرگ، ساختار اجتماع متعادل، حمل‌ونقل عمومی و کاهش ترافیک جاده‌ای، مدیریت ضایعات بازیافت‌نشده و تهیه غذای پایدار محلی. از این طریق اولاً، با جایگزینی منابع و نوسازی آنها، اتخاذ سیاست کاربری صحیح محافظت از زمین بالا می‌رود، ثانیاً، با توجه به برنامه‌ریزی شهری و ناحیه‌ای و ساماندهی فضا، توسعه پایدار شهری حاصل می‌شود (نصیری، ۱۳۷۹).

شکل ۱- مدل مفهومی تحقیق

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

فرضیات تحقیق

- ۱- بین متغیرهای زمینه‌ای (جنس، وضعیت تأهل و پایگاه اقتصادی - اجتماعی) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، رابطه معنی‌داری وجود دارد.
- ۲- بین سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، رابطه معنی‌داری وجود دارد.

۴- روش تحقیق

در این مطالعه از روش پیمایش استفاده شده است. پیمایش عبارت است از: جمع‌آوری اطلاعات که با طرح و نقشه و به عنوان راهنمای عمل توصیف یا پیش‌بینی یا

به منظور تجزیه و تحلیل روابط بین برخی متغیرها صورت می‌پذیرد (دواس، ۱۳۸۷). روش تحقیق حاضر با رویکرد کمی و با استفاده از روش پیمایش به انجام رسیده است. نمونه تحقیق ۳۸۵ نفر از افراد بالای ۱۸ سال ساکنان شهر شیراز هستند. داده‌های آن از طریق پرسشنامه ساختاریافته، گردآوری شده و با استفاده از نرم‌افزار SPSS تجزیه و تحلیل شدند.

در این پژوهش از نرم‌افزار SPSS در دو سطح توصیفی و استنباطی استفاده گردید. در قسمت آمار استنباطی، با توجه به ماهیت و سطح سنجش متغیرها،

زیست‌محیطی محاسبه شد و نتایج آن در جدول ۱ بیان شده است.

از روش‌های پیشرفته آماری؛ نظیر رگرسیون یک متغیره و چند متغیره، آزمون t و تحلیل پراکنش، بهره گرفته شده است. به منظور دستیابی به پایایی، ضریب پایایی آلفای کرونباخ بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای اجتماعی

جدول ۱- ضریب پایایی آزمون آلفای کرونباخ بین سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

متغیرها	ضریب پایایی آلفای کرونباخ
سرمایه فرهنگی	۰/۷۲
رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی	۰/۷۷
امکانات و شرایط زیست‌محیطی	۰/۷۵
دانش زیست‌محیطی	۰/۴۵
نگرش زیست‌محیطی	۰/۶۰
رفتارهای زیست‌محیطی	۰/۷۶
پایگاه اقتصادی-اجتماعی	۰/۸۲

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

۵- یافته‌های تحقیق

شرایط زیست‌محیطی شهر را در سطح بالا ارزیابی کرده‌اند. بدین ترتیب اکثر پاسخگویان امکانات و شرایط زیست‌محیطی شهر را در سطح پایین ارزیابی نموده‌اند. توزیع پاسخگویان برحسب دانش زیست‌محیطی از این قرار است: ۳۷/۷ درصد از پاسخگویان، (۱۴۵ نفر) از لحاظ دانش زیست‌محیطی در سطح پایین، ۴۰/۳ درصد (۱۵۵ نفر) از لحاظ دانش زیست‌محیطی در سطح متوسط و ۲۲ درصد (۸۵ نفر) از لحاظ دانش زیست‌محیطی، در سطح بالا قرار دارند. به این ترتیب، اکثر پاسخگویان از لحاظ دانش زیست‌محیطی در سطح متوسط قرار دارند.

توزیع پاسخگویان برحسب نگرش زیست‌محیطی به این ترتیب است که ۳۴ درصد از پاسخگویان (۱۳۱ نفر) دارای نگرش غیرمسئولانه، ۴۸/۶ درصد (۱۸۷ نفر) تا حدودی نگرش مسئولانه و ۱۷/۴ درصد (۶۷ نفر) نگرش مسئولانه‌ای نسبت به مسائل زیست‌محیطی دارند. به این ترتیب اکثر پاسخگویان نسبت به مسائل زیست‌محیطی، نگرش حدوداً مسئولانه‌ای دارند.

از تعداد نمونه آماری اختصاص یافته، حداقل سن ۱۹ سال و حداکثر آن ۶۳ سال می‌باشد. میانگین سن پاسخگویان برابر با ۳۳ سال است. ۵۱/۲ درصد از پاسخگویان را مردان و ۴۸/۸ درصد آنان را زنان تشکیل می‌دهند. ۸۵/۲ از پاسخگویان را قوم فارس و ۱۴/۸ آنان را قوم غیرفارس تشکیل می‌دهند. ۴۶ درصد از پاسخگویان، مجرد و ۵۴ درصد آنان متأهل می‌باشند. از میان کل پاسخگویان شاغل ۳۴/۳ درصد دارای منزلت شغلی پایین، ۴۰/۵ درصد دارای منزلت شغلی متوسط و ۲۵/۲ درصد نیز دارای منزلت شغلی بالا می‌باشند. ۴۱/۶ درصد از پاسخگویان، شاغل، ۴۲/۱ درصد بیکار و ۱۶/۳ درصد دانشجو هستند.

آزمون فرضیات

در مورد امکانات و شرایط زیست‌محیطی شهر شیراز، ۳۶/۶ درصد از پاسخگویان (۱۴۱ نفر) امکانات و شرایط زیست‌محیطی شهر را در سطح پایین، ۲۹/۶ درصد (۱۱۴) امکانات و شرایط زیست‌محیطی شهر را در سطح متوسط و ۳۳/۸ درصد (۱۳۰ نفر) امکانات و

می‌شود با افزایش تحصیلات بر میزان سرمایه فرهنگی افراد، افزوده می‌شود.

میانگین رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی پاسخگویان دارای تحصیلات دیپلم برابر با ۶/۸۵، پاسخگویان دارای تحصیلات فوق‌دیپلم برابر با ۶/۹۳، افراد دارای تحصیلات لیسانس برابر با ۷/۰۱، افراد دارای تحصیلات فوق‌لیسانس برابر با ۷/۷۱ و افراد دارای تحصیلات دکتری برابر با ۸/۶۷ می‌باشد. همان‌گونه که ملاحظه می‌شود با افزایش تحصیلات، بر میزان رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مسئولانه پاسخگویان، افزوده می‌شود.

وضعیت تأهل و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی پاسخگویان بیانگر این است که میانگین رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مجردان برابر با ۷/۳۷ است، در حالی که میانگین رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی متأهل‌ها برابر با ۷/۳۹ می‌باشد؛ همان‌طور که ملاحظه می‌شود متأهل‌ها در مقایسه با مجردها رفتارهای زیست‌محیطی مسئولانه‌تری دارند.

آزمون فرضیات جزئی تحقیق

متغیرهای جمعیت

فرضیه اول- بین جنس و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی افراد، رابطه معناداری وجود دارد. نتایج استفاده از آزمون خی دو و V کرامر درباره رابطه بین جنس و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی نشان می‌دهد که بین جنس و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، رابطه وجود دارد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود رفتارهای زیست‌محیطی مسئولانه در بین مردان، ۲۳ درصد است، در حالی این آمار در مورد زنان ۱۲/۶ درصد می‌باشد. سطح معناداری ($S=0/032$) مؤید رابطه فوق است. اما با توجه به مقدار ضریب V که برابر ۰/۲۳ می‌باشد به نظر می‌رسد که این رابطه چندان قوی نباشد (جداول ۲ و ۳).

در مورد توزیع پاسخگویان برحسب رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، یافته‌ها حاکی از آن است که ۳۴ درصد از پاسخگویان (۱۷۰ نفر) دارای نگرش غیرمسئولانه‌اند، ۳۷/۹ درصد (۱۴۶) دارای رفتارهای اجتماعی تا حدودی مسئولانه به مسائل زیست‌محیطی و ۱۷/۹ درصد (۶۹ نفر) نیز دارای رفتارهای اجتماعی مسئولانه‌ای نسبت به مسائل زیست‌محیطی می‌باشند. همان‌گونه که مشاهده می‌شود بیشتر پاسخگویان نسبت به مسائل زیست‌محیطی، رفتارهای غیرمسئولانه دارند.

وضعیت جنس و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی نشان می‌دهد که میانگین رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مردان برابر با ۷/۶ است، در حالی که میانگین رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی زنان برابر با ۷/۰۴ می‌باشد. بر این اساس مردان در مقایسه با زنان، رفتارهای زیست‌محیطی مسئولانه‌تری دارند.

وضعیت جنس و میزان سرمایه فرهنگی از این قرار است: میانگین سرمایه فرهنگی مردان برابر با ۵/۰۵ است، در حالی که میانگین سرمایه فرهنگی زنان برابر با ۵/۴۹ می‌باشد؛ بنابراین زنان در مقایسه با مردان، سرمایه فرهنگی بالاتری دارند.

یافته‌ها حاکی از آن است که ۱۶/۲ درصد پاسخگویان دیپلم، ۲۸/۸ درصد فوق‌دیپلم، ۲۵/۹ درصد دارای تحصیلات لیسانس، ۲۰/۲ درصد فوق‌لیسانس و ۸/۹ درصد نیز دارای تحصیلات دکتری هستند. به این ترتیب بیشترین فراوانی مربوط به افراد دارای تحصیلات فوق‌دیپلم و کمترین فراوانی مربوط به افراد با سطح تحصیلات دکتری می‌باشد.

میانگین سرمایه فرهنگی پاسخگویان دارای تحصیلات دیپلم برابر با ۳/۴۴، پاسخگویان دارای تحصیلات فوق‌دیپلم برابر با ۵/۲۶، افراد دارای تحصیلات لیسانس برابر با ۵/۱۶، افراد دارای تحصیلات فوق‌لیسانس برابر با ۷/۸۰ و افراد دارای تحصیلات دکتری برابر با ۷/۴۲ می‌باشد. همان‌گونه که ملاحظه

جدول ۲- توزیع رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی بر حسب جنس

جمع	مسئولانه	حدوداً مسئولانه	غیرمسئولانه	رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی
				جنس
۱۰۰	۲۳/۰	۴۸/۷	۲۸/۳	مرد
۱۰۰	۱۲/۶	۵۶/۶	۳۰/۸	زن

منبع: (یافته‌های نگارندگان) $X^2 = 6/91$ $S=0/032$

کرامر $V=23$ $S=0/032$

جدول ۳- نتایج آزمون همبستگی بین جنس و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۲۳	۶/۹۱	X^2
۰/۲۳	۰/۲۳	V کرامر

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

فرضیه دوم: بین وضعیت تأهل و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی پاسخگویان، رابطه وجود دارد. نتایج استفاده از آزمون خی دو و V کرامر نشان می‌دهد که بین وضعیت تأهل و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، رابطه وجود ندارد. همان طور که ملاحظه می‌شود ۱۹/۲ درصد متأهل‌ها دارای رفتار مسئولانه زیست‌محیطی می‌باشند و این آمار برای افراد مجرد ۲۱/۶ است، به این معنا که تفاوت زیادی بین مجردها و متأهلین در رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی وجود ندارد (جدول ۴). سطح معناداری آن ($S=0/17$) مؤید گفته فوق می‌باشد (جدول ۵).

جدول ۴- توزیع رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی بر حسب وضعیت تأهل

جمع	مسئولانه	حدوداً مسئولانه	غیرمسئولانه	رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی
				وضعیت تأهل
۱۰۰	۱۹/۲	۵۵/۹	۲۴/۹	متأهل
۱۰۰	۲۱/۶	۴۶/۶	۳۱/۸	مجرد

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۵- نتایج آزمون همبستگی بین وضعیت تأهل و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۱۷	۴۷/۳	X^2
۰/۱۷	۰/۰۹	V کرامر

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

متغیرهای اجتماعی-اقتصادی

فرضیه سوم: بین پایگاه اقتصادی-اجتماعی افراد و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی پاسخگویان، رابطه معنادار وجود دارد.

نتایج حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین پایگاه اقتصادی اجتماعی افراد و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی آنان، حاکی از آن است که بین پایگاه افراد و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی، رابطه وجود دارد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود از بین کسانی که پایگاه اقتصادی-اجتماعی پایین دارند ۲۹/۴ درصد، رفتارهای اجتماعی زیست محیطی غیرمسئولانه دارند؛ در

حالی که هیچ‌یک از افرادی که در پایگاه اقتصادی-اجتماعی بالا قرار دارند؛ رفتارهای زیست محیطی غیرمسئولانه ندارند، همچنین ۲۸/۷ درصد افرادی که در پایگاه اقتصادی-اجتماعی متوسط قرار دارند؛ رفتارهای مسئولانه دارند؛ در حالی که تنها ۱۳/۵ درصد افراد متعلق به پایگاه اقتصادی-اجتماعی پایین، رفتار اجتماعی زیست محیطی مسئولانه دارند که به نظر می‌رسد این تفاوت، معنادار باشد (جدول ۶). مقدار ضریب کندال b با ۰/۳۵ درصد و سطح معناداری آن، مؤید این مطلب است (جدول ۷). ($S=0/001$)

جدول ۶- توزیع رفتارهای اجتماعی زیست محیطی بر حسب پایگاه اقتصادی-اجتماعی

جمع	مسئولانه	حدوداً مسئولانه	غیرمسئولانه	رفتارهای اجتماعی زیست محیطی پایگاه اقتصادی-اجتماعی
۱۰۰	۱۳/۵	۵۷/۱	۲۹/۴	پایین
۱۰۰	۲۸/۷	۳۰/۳	۴۱/۰	متوسط
۱۰۰	۱۲/۸	۸۷/۲	۰/۰	بالا

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۷- نتایج آزمون همبستگی بین پایگاه اقتصادی-اجتماعی و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۱	۰/۲۲	گاما
۰/۰۰۱	۰/۳۵	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

ابعاد سرمایه فرهنگی

بعد نهادینه سرمایه فرهنگی و رفتارهای اجتماعی

زیست محیطی

فرضیه چهارم: بین سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی پاسخگویان، رابطه معنادار وجود دارد.

نتایج حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی حاکی از آن است که

بین میزان تحصیلات افراد و رفتارهای اجتماعی زیست محیطی، رابطه وجود دارد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود در بین کسانی که تحصیلات پایینی دارند ۲۷/۴ درصد، رفتارهای اجتماعی زیست محیطی مسئولانه دارند، در حالی که ۲۸/۸ درصد افرادی که دارای تحصیلات بالا می‌باشند، رفتارهای اجتماعی زیست محیطی مسئولانه دارند که این تفاوت، معنادار است (جدول ۸). مقدار ضریب کندال b برابر با ۰/۳۲ درصد و سطح معناداری آن، مؤید این مطلب است ($S=0/000$) (جدول ۹).

جدول ۸- توزیع رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی بر حسب تحصیلات (بعد نهادینه سرمایه فرهنگی)

جمع	مستولانه	حدوداً مستولانه	غیرمستولانه	رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی
				تحصیلات (بعد نهادینه سرمایه فرهنگی)
۱۰۰	۲۷/۴	۴۵/۲	۲۷/۴	پایین
۱۰۰	۱۸/۲	۳۷/۳	۴۴/۵	متوسط
۱۰۰	۲۸/۸	۵۱/۱	۲۰/۱	بالا

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۹- نتایج آزمون همبستگی بین تحصیلات (بعد نهادینه سرمایه فرهنگی) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۰	۰/۴۶	گاما
۰/۰۰۰	۰/۳۲	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

زیست‌محیطی شهر، بیانگر عدم وجود رابطه بین دو متغیر فوق می‌باشد. مقدار ضریب کندال b با ۰/۰۸ درصد و سطح معناداری آن، مؤید گفته فوق است ($S=0/156$) (جداول ۱۰ و ۱۱).

ابعاد رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی سرمایه فرهنگی و امکانات و شرایط زیست‌محیطی فرضیه پنجم: بین سرمایه فرهنگی و امکانات و شرایط زیست‌محیطی، رابطه معنادار وجود دارد. نتایج حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین سرمایه فرهنگی و امکانات و شرایط

جدول ۱۰- توزیع امکانات و شرایط زیست‌محیطی بر حسب سرمایه فرهنگی

جمع	بالا	متوسط	پایین	امکانات و شرایط زیست‌محیطی
				سرمایه فرهنگی
۱۰۰	۵۲/۱	۳۱/۲	۱۶/۷	پایین
۱۰۰	۱۶/۸	۴۰/۶	۴۲/۶	متوسط
۱۰۰	۳۷/۴	۳۰/۸	۳۱/۸	بالا

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۱۱- نتایج آزمون همبستگی بین سرمایه فرهنگی و امکانات و شرایط زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۱۵۶	-۰/۱۱	گاما
۰/۱۵۶	-۰/۰۸	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

سرمایه فرهنگی و دانش زیست محیطی

فرضیه ششم: بین سرمایه فرهنگی افراد و دانش زیست محیطی آنان، رابطه معنادار وجود دارد. یافته‌های حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین سرمایه فرهنگی و دانش زیست محیطی افراد، بیانگر وجود رابطه بین سرمایه فرهنگی افراد و دانش زیست محیطی آنان می‌باشد. همان‌گونه که ملاحظه

می‌شود ۵۸/۸ درصد افرادی که سرمایه فرهنگی بالایی دارند؛ دانش زیست محیطی بالایی دارند، در حالی که هیچ‌یک از افرادی که از سرمایه فرهنگی پایینی برخوردارند؛ دانش زیست محیطی بالایی ندارند (جدول ۱۲). مقدار ضریب کندال b با ۰/۳۱ درصد و سطح معناداری آن، مؤید وجود رابطه بین دو متغیر فوق می‌باشد (S=0/000) (جدول ۱۳).

جدول ۱۲- توزیع دانش زیست محیطی بر حسب سرمایه فرهنگی

جمع	بالا	متوسط	پایین	دانش زیست محیطی	
				سرمایه فرهنگی	
۱۰۰	۰/۰	۶۲/۳	۳۷/۷	پایین	
۱۰۰	۱۳/۵	۴۶/۵	۴۰/۰	متوسط	
۱۰۰	۵۸/۸	۰/۰	۴۱/۲	بالا	

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۱۳- نتایج آزمون همبستگی بین سرمایه فرهنگی و دانش زیست محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۰	۰/۴۰	گاما
۰/۰۰۰	۰/۳۱	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

سرمایه فرهنگی و رفتارهای زیست محیطی

فرضیه هفتم: بین سرمایه فرهنگی افراد و رفتارهای زیست محیطی آنان، رابطه معنادار وجود دارد. یافته‌های حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای زیست محیطی افراد بیانگر وجود رابطه بین سرمایه فرهنگی افراد و رفتارهای زیست محیطی آنان می‌باشد. همان‌گونه که

مشاهده می‌شود ۶۷/۲ درصد افرادی که سرمایه فرهنگی پایینی دارند رفتارهای زیست محیطی غیرمسئولانه دارند، در حالی که تنها ۳۰/۴ درصد افرادی که سرمایه فرهنگی بالا دارند رفتارهای زیست محیطی غیرمسئولانه دارند (جدول ۱۴). مقدار ضریب کندال b با ۰/۵۴ درصد و سطح معناداری آن، مؤید وجود رابطه نسبتاً قوی بین دو متغیر فوق می‌باشد (S=0/000) (جدول ۱۵).

جدول ۱۴- توزیع رفتارهای زیست محیطی بر حسب سرمایه فرهنگی

جمع	مسئولانه	حدوداً مسئولانه	غیرمسئولانه	رفتارهای زیست محیطی	
				سرمایه فرهنگی	
۱۰۰	۰/۰	۳۲/۸	۶۷/۲	پایین	
۱۰۰	۳۴/۲	۱۱/۰	۵۴/۸	متوسط	
۱۰۰	۱۱/۸	۵۷/۸	۳۰/۴	بالا	

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۱۵- نتایج آزمون همبستگی بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۰	۰/۶۰	گاما
۰/۰۰۰	۰/۴۵	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

می‌شود ۶۷/۲ درصد افرادی که سرمایه فرهنگی پایینی دارند؛ نگرش زیست‌محیطی ضعیفی دارند، درحالی که تنها ۲۷/۵ درصد افرادی که سرمایه فرهنگی بالا دارند، از نگرش زیست‌محیطی ضعیف برخوردارند (جدول ۱۶). مقدار ضریب کندال b با ۰/۴۱ درصد و سطح معناداری آن مؤید وجود رابطه نسبتاً قوی بین دو متغیر فوق می‌باشد (S=0/000) (جدول ۱۷).

سرمایه فرهنگی و نگرش زیست‌محیطی فرضیه هشتم: بین سرمایه فرهنگی افراد و نگرش زیست‌محیطی آنان، رابطه معنادار وجود دارد. یافته‌های حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین سرمایه فرهنگی و نگرش زیست‌محیطی افراد، بیانگر وجود رابطه بین سرمایه فرهنگی افراد و نگرش زیست‌محیطی آنان می‌باشد. همان‌گونه که ملاحظه

جدول ۱۶- توزیع نگرش زیست‌محیطی بر حسب سرمایه فرهنگی

جمع	قوی	متوسط	ضعیف	نگرش زیست‌محیطی / سرمایه فرهنگی	
				پایین	متوسط
۱۰۰	۰/۰	۳۲/۸	۶۷/۲	پایین	
۱۰۰	۱۳/۵	۵۲/۳	۳۴/۲	متوسط	
۱۰۰	۰/۰	۷۵/۵	۲۷/۵	بالا	

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۱۷- نتایج آزمون همبستگی بین سرمایه فرهنگی و نگرش زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۰	۰/۵۴	گاما
۰/۰۰۰	۰/۴۱	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

افرادی که سرمایه فرهنگی بالایی دارند رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مسئولانه‌ای دارند، درحالی که هیچ یک از افرادی که سرمایه فرهنگی پایینی دارند، از نگرش مسئولانه برخوردار نمی‌باشند (جدول ۱۸). مقدار ضریب کندال b با ۰/۳۰ درصد و سطح معناداری آن، مؤید وجود رابطه بین دو متغیر فوق می‌باشد (S=0/000)

آزمون فرضیه کلی تحقیق فرضیه اصلی: بین سرمایه فرهنگی افراد و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی آنان، رابطه معنادار وجود دارد. براساس نتایج حاصل از جدول ۱۸ سرمایه فرهنگی افراد بر نوع رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی آنان تأثیر می‌گذارد؛ همان‌گونه که ملاحظه می‌شود ۱۶/۷ درصد

پایین میان افراد با رفتارهای غیرمسئولانه‌تر زیست‌محیطی و سرمایه فرهنگی بالای افراد، با رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مسئولانه‌تر، همراه است.

(جدول ۱۹). بدین ترتیب، سرمایه فرهنگی افراد تا حدود زیادی می‌تواند رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی آنان را تحت تأثیر قرار دهد؛ به گونه‌ای که سرمایه فرهنگی

جدول ۱۸- توزیع رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی بر حسب سرمایه فرهنگی

جمع	مسئولانه	حدوداً مسئولانه	غیرمسئولانه	رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی سرمایه فرهنگی
۱۰۰	۰/۰	۶۵/۶	۳۴/۴	پایین
۱۰۰	۲۷/۱	۳۰/۳	۴۲/۶	متوسط
۱۰۰	۱۶/۷	۵۲/۰	۳۱/۳	بالا

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

جدول ۱۹- نتایج آزمون همبستگی بین سرمایه فرهنگی و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی

سطح معناداری	مقدار آزمون	آزمون
۰/۰۰۰	۰/۴۲	گاما
۰/۰۰۰	۰/۳۰	کندال b

منبع: (یافته‌های نگارندگان)

تعیین تعدیل‌یافته نیز برابر با ۰/۱۵۸ می‌باشد؛ بدین معنا که متغیر سرمایه فرهنگی توانسته است ۱۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته یعنی رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی را تبیین کند. مقدار F نیز برابر با ۵۹/۷۵ به دست آمده که دارای سطح معناداری ۰/۰۰۰ می‌باشد. بر این اساس، ضریب تعیین به دست آمده نیز معنادار است.

۶- نتیجه‌گیری و پیشنهاد

در بخش آمار استنباطی، به بررسی روابط بین متغیرها و آزمون فرضیات جزئی و کلی تحقیق پرداخته شد. رابطه بین جنس، وضعیت تأهل، پایگاه اقتصادی-اجتماعی و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، معنادار شد. رابطه بین بعد نهادینه شده سرمایه فرهنگی و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، تأیید شدند. نتایج حاصل از انجام آزمون‌های گاما و کندال b درباره رابطه بین

تحلیل رگرسیون بین متغیرهای تحقیق

در این بخش به تحلیل چند متغیره داده‌ها در قالب تحلیل رگرسیون می‌پردازیم. تحلیل رگرسیون به ما این امکان را می‌دهد تا تغییرات متغیر وابسته را از طریق متغیرهای مستقل، پیش‌بینی و سهم هر یک از متغیرهای مستقل را در تبیین متغیر وابسته، تعیین نماییم. در این جا ابتدا به تحلیل رگرسیون ساده و سپس به تحلیل رگرسیون چندمتغیره می‌پردازیم.

ابتدا با تحلیل رگرسیون ساده، تأثیر متغیر مستقل (سرمایه فرهنگی) را بر روی متغیر وابسته (رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی) مورد ارزیابی قرار می‌دهیم. در این تحلیل، از روش هم‌زمان، کمک گرفته‌ایم. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که ضریب رگرسیون متغیر سرمایه فرهنگی برابر با ۰/۴۱ می‌باشد. ضریب رگرسیون استانداردشده متغیر فوق برابر با ۰/۳۹ است. ضریب تعیین متغیر سرمایه فرهنگی برابر با ۰/۱۵۶ و ضریب

سرمایه فرهنگی (بعد نهادینه) و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی حاکی از آن است که بین میزان تحصیلات افراد و رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی رابطه وجود دارد. همان‌طور که ملاحظه می‌شود در بین کسانی که تحصیلات پایینی دارند ۲۷/۴ درصد دارای رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مسئولانه می‌باشند، در حالی که ۲۸/۸ درصد افرادی که تحصیلات بالا دارند رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی مسئولانه دارند که این تفاوت، معنادار است. مقدار ضریب کندال b با ۰/۳۲ درصد و سطح معناداری آن، مؤید این مطلب است ($S=0/000$). تحلیل رگرسیون متغیرهای تحقیق نشان داد که یک واحد انحراف استاندارد تغییر در متغیر سرمایه فرهنگی، به اندازه ۰/۳۹ انحراف استاندارد در متغیر رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، تغییر ایجاد می‌کند.

خانواده و مدرسه، همچون قرارگاه‌هایی عمل می‌کنند که در آنها مهارت‌ها و صلاحیت‌هایی که در هر دوره معین ضروری پنداشته می‌شوند، از طریق کاربرد و تمرین، شکل می‌گیرند و در عین حال قرارگاه‌هایی هستند که در آنها قیمت این صلاحیت تعیین می‌شود؛ یعنی خانواده و مدرسه، با پاداش‌های مثبت یا منفی خود، عملکردها را ارزشیابی می‌کنند؛ هرچه را که پذیرفتنی و مقبول است، تقویت می‌نمایند و هرچه را که پذیرفتنی نیست، تضعیف و منع کرده و طبع و قریحه‌های بی‌ارزش را محکوم به نابودی می‌کنند. کسب مهارت و توان فرهنگی، از کسب نامحسوس و ناخودآگاه «شم» سرمایه‌گذاری فرهنگی مطمئن، جدایی‌ناپذیر است. سرمایه‌گذاری را باید به دو معنا درک کرد. یکی به معنای سرمایه‌گذاری اقتصادی و دیگری به معنای دلبستگی عاطفی مدنظر است. صاحبان سرمایه تحصیلی بالا، سرمایه فرهنگی زیادی به ارث برده‌اند. یادگیری همه‌جانبه و زود هنگام و نامحسوس که در خانواده عملی می‌شود، از نخستین روزهای زندگی آغاز می‌شود و با یادگیری‌های مدرسه‌ای گسترش می‌یابد. مقصود این است که یک طبقه یا پاره طبقه نه فقط

براساس موقعیت خود در روابط تولید، تعریف می‌شود، بلکه با شاخص‌هایی؛ همچون شغل، درآمد یا حتی سطح تحصیلی، مشخص می‌شود و براساس نسبت جنسی یا توزیع معینی در مکان جغرافیایی تعریف می‌شود. پس از بررسی و مطالعه نظریه‌ها و شاخص‌های توسعه پایدار شهری بدین نتیجه رسیدیم که یک شهر پایدار باید چارچوب ارزشی و اخلاقی را در خود متبلور کند. چنین شهرهای مطلوبی، آثار اقدامات، فعالیت‌ها و سیاست‌هایی در زمینه‌های مختلف زندگی خصوصاً زمینه‌های اجتماعی، فرهنگی و اخلاقی می‌باشند. چنین شهرهایی باید توجه خود را از کمیت‌های مادی به کیفیت‌های معنوی معطوف نمایند. در شهرهای پایدار، تفکیک و جدایی فضایی بارزی در گروه‌های درآمدی وجود ندارد و کلیه افراد و گروه‌ها، به خدمات و تسهیلات اساسی، دسترسی آسان دارند و دارای موقعیت‌های برابر می‌باشند. بنابراین مفهوم شهر پایدار، مفهومی بسیار ارزشمند است. باید به این نکته توجه کرد که پایداری کامل و واقعی هرگز قابل وصول نیست؛ با این حال نباید انسان را از تلاش برای حرکت به سوی پایداری باز دارد. شهری که حتی یک قدم در جهت پایداری بردارد باید مورد تشویق و حمایت قرار گیرد. امروزه متراکم‌سازی به عنوان ایده شهر پایدار که می‌تواند در کاهش مصرف انرژی و حفظ محیط‌زیست، از اهداف اساسی توسعه پایدار باشد در بین متخصصان عرصه معماری و شهرسازی و ... مطرح می‌باشد، اما آنچه حائز اهمیت است، میزان تحقق فشردگی در شرایط گوناگون است که به یک شهر حاکم می‌باشد که از آن جمله می‌توان به شرایط اقلیمی، محیطی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی و حتی مقیاس شهر اشاره نمود. در واقع متراکم‌سازی به عنوان کالبد شهر پایدار، فرایندی پویاست اما برای اینکه هر متراکم‌سازی پایدار باشد باید محدودیت‌ها و آستانه‌ها به طور کامل درک گردند و مورد توجه قرار گیرند. اما در نهایت باید به این نکته بسیار حائز اهمیت اشاره کرد که انسان و تکنولوژی، روز به روز در حال پیشرفت هستند اما آنچه همواره ثابت است شرایط

وسایل ارتباط جمعی و برگزاری کلاس‌های آموزشی و همایش‌های زیست‌محیطی امکان‌پذیر است. لذا بهتر است متولیان امور محیط‌زیست، از جمله سازمان محیط‌زیست، شهرداری و سایر ارگان‌های مرتبط با امور محیط‌زیست اقدام به برگزاری کلاس‌های آموزشی و همایش‌های زیست‌محیطی نمایند.

- انجام بررسی‌های تطبیقی بین ایران و سایر کشورها می‌تواند برای شناسایی عوامل مؤثر بر رفتارهای محافظت از محیط‌زیست در سطح اجتماعی و برای شناسایی عوامل مؤثر بر عملکرد سازمان‌های حفاظت از محیط‌زیست و دولت‌ها در سطح کلان، مفید باشند.

۷- منابع

- ابراهیمی، مهدی. (۱۳۸۹). جامعه‌شناسی زیست‌محیطی، مجله جامعه‌شناسی ایران، ۱۱(۳)، ۱۷۵-۱۸۵.
- احتشامی، مجید، اکرامی، عطیه. (۱۳۹۱). به کارگیری ابزار مدیریتی ارزیابی راهبردی محیط‌زیست در مسیر توسعه پایدار، مجله راهبرد، ۲۱(۶۲)، ۲۱۸-۱۹۵.
- اسلامی، غلامرضا. (۱۳۸۱). مواجهه با مشکلات و توسعه درون‌زا، نشریه صفا، شماره ۳۴.
- اسماعیلی، فرزانه. (۱۳۸۶). بررسی نگرش زیست‌محیطی دانش‌آموزان سوم دبیرستان شهر تهران، پایان‌نامه کارشناسی، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه تهران.
- اسمیت، فیلیپ. (۱۳۸۷). درآمدی بر نظریه فرهنگی معاصر، ترجمه حسن پویان، تهران: دفتر پژوهش‌های فرهنگی، ۲۲۲-۲۲۰.
- آشوری، داریوش. (۱۳۸۰). تعریف‌ها و مفهوم فرهنگ، تهران: نشر آگه.
- افراسیابی، حسین. (۱۳۸۸). بررسی راهکارهای توسعه فرهنگ شهر شیراز از دیدگاه کارشناسان فرهنگی و جوانان، شیراز: شهرداری شیراز.
- بارو، کریستوفر. (۱۳۸۰). اصول و روش‌های مدیریت زیست‌محیطی، ترجمه مهرداد اندرودی، تهران: نشر کنگره.
- بری، جان. (۱۳۸۱). محیط‌زیست و نظریه اجتماعی، ترجمه حسن پویان و نیره توکلی، تهران: انتشارات سازمان محیط‌زیست.

محیطی می‌باشد و همگان باید تمام توان خود را برای حفظ محیط‌زیست و منافع طبیعی به کار گیرند و از منابع تجدیدپذیر انرژی؛ همچون باد و نور خورشید، حداکثر استفاده را داشته باشند. آنچه محیط شهرهای ما را تهدید می‌کند قبل از آنکه ناشی از عدم‌شناخت محیطی ما باشد، حاصل فرهنگ و استفاده ناصحیح از محیط است و این اصل، بخش عمده‌ای از ناپایداری‌ها را در توسعه باعث شده است. پس از بررسی و مطالعه شاخص‌های توسعه شهری، بدین نتیجه رسیدیم که به‌طور کلی هدف از مطرح کردن مفهوم کیفیت زندگی شهری، اصلاح و تکامل مفهوم توسعه پایدار شهری بوده است. همچنین اهمیت جنبه‌های اجتماعی در عرصه شهرسازی به حدی است که یکی از ویژگی‌های شهر پایدار، پایداری اجتماعی و کیفیت بالای زندگی، عنوان گردید؛ به این معنا که شهر پایدار به موازات توجه به مسائل زیست‌محیطی باید به مسائل اجتماعی، اقتصادی، کالبدی و ارتباطی نیز توجه داشته باشد. در این راستا پیشنهاد می‌گردد:

- برای پژوهش‌های بعدی، دانش و اطلاعات لازم برای ایجاد نگرش‌های مثبت نسبت به رفتارهای اجتماعی زیست‌محیطی، شناسایی شده و یک شاخص جامع و فراگیر در این زمینه طراحی شود. نحوه رفتار و روش زندگی انسان‌ها در طبیعت باید تغییر یابد. این امر بدون تغییر در شناخت انسان‌ها نسبت به محیط‌زیست حاصل نمی‌گردد. آموزش محیط‌زیست، بحث کلیدی است و اگر گروه‌های هدف را درست شناسایی کنیم و اولویت‌های ملی و منطقه‌ای خود را به درستی دریابیم، می‌توان با حداقل هزینه، تحولات بزرگی را از لحاظ نگرش و رفتار زیست‌محیطی افراد در جامعه ایجاد کرد.

- برای ایجاد شناخت و دانش زیست‌محیطی که از عوامل مؤثر بر رفتارهای مسئولانه زیست‌محیطی هستند، باید شناخت و دانش مردم نسبت به محیط‌زیست ارتقا یابد. این امر از طریق آموزش‌های همگانی با استفاده از

ساروخانی، باقر. (۱۳۸۶). *جامعه‌شناسی ارتباطات*، تهران: اطلاعات.

شارع‌پور، محمود؛ خوش‌فکر، غلامرضا. (۱۳۸۱). رابطه سرمایه فرهنگی با هویت اجتماعی جوانان: مطالعه مورد شهر تهران، *فصلنامه علوم اجتماعی*، شماره ۲۰، ۱۴۷-۱۳۳. شویره، کریستیان؛ فونتین، اولیویه. (۱۳۸۵). *واژگان پی‌یر بوردیو*، ترجمه مرتضی کتبی، تهران: نشر نی. صالحی‌امیری، سیدرضا. (۱۳۸۶). *مفاهیم و نظریه‌های فرهنگی*، تهران: نشر ققنوس.

صالحی‌عمران، ابراهیم؛ آقامحمدی، علی. (۱۳۸۷). بررسی دانش، نگرشی و مهارت‌های زیست‌محیطی معلمان آموزش دوره ابتدایی استان مازندران، *فصلنامه تعلیم و تربیت*، شماره ۹۵.

عزیزی، محمد مهدی. (۱۳۸۰). توسعه شهری پایدار، *نشریه صفا*، شماره ۳۳.

فیلد، جان. (۱۳۸۶). *سرمایه اجتماعی*، ترجمه غلامرضا غفاری و حسین رضانی، تهران: کویر. مثنوی، محمدرضا. (۱۳۸۱). پایداری شهری و نگرش‌های اکولوژیکی: ضرورت بسترسازی مشترک برای کاربرد نظریه، *مجله محیط زیست*، ۲۸ (۳۰).

محرم‌نژاد، ناصر. (۱۳۹۲). *مدیریت و برنامه‌ریزی محیط‌زیست*، تهران: دی نگار.

محقق داماد، مصطفی. (۱۳۸۰). *الهیات محیط‌زیست*، فصلنامه فرهنگستان علوم، ۶ (۱۷)، ۳۰-۷.

موسی‌کاظمی‌محمدی، سیدمهدی. (۱۳۸۰). توسعه پایدار شهری: مفاهیم و دیدگاه‌ها، *نشریه تحقیقات جغرافیایی*، ۱۶ (۳) (مسلسل ۶۲)، ۱۱۳-۹۴.

نصیری، حسین. (۱۳۷۹). *توسعه پایدار چشم‌انداز جهان سوم*، تهران: انتشارات فرهنگ و اندیشه.

نصیری‌زاده، حمیدرضا؛ توتونچی، جلیل. (۱۳۸۳). بررسی وضعیت فرهنگی شهرستان‌های یزد با استفاده از روش تاکسونومی، *مجله کاوش‌نامه زبان و ادبیات فارسی*، شماره ۷ و ۸، ۱۹۸-۱۷۹.

هادی‌پور، مهرداد؛ شکوری، ریحانه. (۱۳۸۳). بررسی میزان آگاهی زیست‌محیطی و روش‌های بهینه آموزش محیط‌زیست در زنان خانه‌دار و آموزگاران زن مقطع

بوردیو، پییر. (۱۳۸۴). *شکل‌های سرمایه*، در *سرمایه اجتماعی: اعتماد، دموکراسی و توسعه*، گردآوری کیان تاج‌بخش، ترجمه افشین خاکباز و حسن پویان، تهران: نشر شیرازه.

بوردیو، پییر. (۱۳۹۱). *تمایز: نقد اجتماعی قضاوت‌های ذوقی*، ترجمه: حسن چاووشیان، چاپ دوم، تهران: نشر ثالث. تراسبی، دیوید. (۱۳۸۲). *اقتصاد و فرهنگ*، ترجمه کاظم فرهادی، تهران: نشر نی.

ترنر، تام. (۱۳۷۶). *شهر همچون چشم‌انداز*، ترجمه فرشاد نوریان، تهران: شرکت پردازش و برنامه‌ریزی شهری. تومه، ژرژ. (۱۳۸۰). *توسعه فرهنگی و محیط‌زیست*، ترجمه محمود شارع‌پور، تهران: انتشارات باز.

جانعلیزاده چوب‌بستی، حیدر؛ خوش‌فر، غلامرضا؛ سپهر، مهدی. (۱۳۸۹). *در جستجوی سنجش سرمایه فرهنگی، فصلنامه انجمن ایرانی مطالعات فرهنگی و ارتباطات*، ۶ (۲۰).

جعفرصالحی، سحر. (۱۳۸۸). *بررسی الگوی رفتاری گردشگران در محیط‌زیست مقصد (مقایسه رفتار زیست‌محیطی گردشگران تفریحی و گردشگران فرهنگی در ایران)*، مطالعه موردی: *شهرهای اصفهان و چالوس*، پایان‌نامه دوره کارشناسی ارشد، دانشگاه مازندران.

جنکینز، ریچارد. (۱۳۸۵). *پییر بوردیو، ترجمه لیلا جوافشانی و حسن چاووشیان*، تهران: انتشارات: نی.

خادمیان، طلیعه؛ مبارکی‌فرد، نیره. (۱۳۹۱). *بررسی جامعه‌شناختی علل تأثیر تبلیغات بر میزان و نوع مصرف زنان و دختران، فصلنامه جامعه‌شناختی مطالعات جوانان*، ۲ (۵)، ۱۱۲-۹۵.

دواس، دی‌ای. (۱۳۸۷). *پیمایش در تحقیقات اجتماعی*، ترجمه هوشنگ نایی، تهران: نشر نی.

رفعت‌جاه، مریم. (۱۳۸۳). *دیالکتیک هویت، کتاب ماه علوم اجتماعی*، شماره ۷۹، ۶۵-۶۱.

روح‌الامینی، محمود. (۱۳۷۴). *زمینه فرهنگ جامعه‌شناسی*، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.

زیاری، کرامت‌اله. (۱۳۸۳). *برنامه‌ریزی کاربری اراضی شهری*، تهران: دانشگاه تهران.

زاد، ناصر. (۱۳۹۲). *مدیریت و برنامه‌ریزی محیط‌زیست*، تهران: نشر دی نگار.

- sociology of education qualitative literature*, Rutgers university, 1-26.
- Flora, Alice. (2005). *Cultural Capital and other Capital*. Nuffield College Oxford.
- Frick, J., Kaiser, F., Wilson, M. (2004). Environmental Knowledge and conservation behavior: Exploring prevalence and structure in a representative sample. *Personality and individual Differences*, vol.37, 1-27.
- Haanpaa, Leena. (2007). Consumers, green commitment: indication of a postmodern lifestyle? *International Journal of consumer studies* ISSN, 1470-6423.
- Hayes, Elaine. (2004). *On Forms of Capital*, available at: WWW.answers.com/topic/pierre-bourdieu.
- Lareau, A., Weininger, E.B. (2003). Cultural capital educational research: A critical assessment, *Journal Theory and society*, 32(5-6), 567-606.
- Report of the World Commission on Environment and Development: our Common Future. (1987). *NGO committee on Education of the conference of NGOs from United Nations*.
- Robert, Wagmiller., Lennon, Mayclare., Kuang, Li., Aber, Lawrence. (2006). The Dynamics of Family Economic Disadvantage and Children's life chances, *American sociological Review*, 71(15), 874 – 866.
- Salehi, Sadegh. (2008). *A study for factors underpinning Environmental Attitudes and Behaviors*. The University of Leeds.
- Scout, Allen Jan. (2005). *City, Rivers of the world*, Translation, Pantea Lotfe Kazemy, Tehran publication processing and urban planning.
- Stren, P.C., Dietz, T., Kalof L. (1993). Value orientations, Gender, and environmental Concern, *journal of Environment and Behavior*, vol.25, 322-348.
- Sullivan, Alice. (2001). Cultural Capital and Educational Attainment, *Sociology*, 35(4), 893-912.
- ابتدایی شهر اراک، فصلنامه سازمان حفاظت محیط‌زیست، شماره ۱۴۱.
- ویسی، هادی؛ زندیان، اردوان. (۱۳۹۱). ارزیابی آگاهی و دانش شهروندان از محیط‌زیست، فصلنامه علمی ترویجی آموزش محیط‌زیست و توسعه پایدار، شماره اول.
- Barr, S. (2003). Strategies for sustainability: Citizens and responsible Environmental Behavior. *Area: Royal Geographical Society*, 35(3), 227-240.
- Bennett, Tony. (2006). Postscript: Cultural capital and inequality, *Reflexive the policy calculus, cultural trends*, 15(2-3), 239-244.
- Bloom, J.W., Trumbell, D. (2007). Evaluation of Environmental Attitudes: Analysis and Results of a Scale Applied to University Student. *Journal of University of Zaragoza*.
- Bourdieu, P. (1977). *Distinction: A Social Critique of the Judgment of Taste*, Cambridge: Harvard University Press.
- Bourdieu, P., Passeron, J.C. (1979). *The Inheritors*, Chicago, IL: University of Chicago Press.
- Bourdieu, Pierre. (1986). The Forms of Capital in J. G. Richardson's *Handbook for Theory and Research for Sociology of Education*.
- Duhl, L.J., Sanchez, A.K. (1999). *Healthy Cities and the Planning Process: A background document on links between health and urban planning*. Copenhagen: World Health Organization Regional Office for Europe.
- Dunlap, R.E., VanLiere, K.D. (1978). The new environmental paradigm: A proposed measuring instrument and preliminary results. *Journal of Environmental Education*, vol. 9, 10-91.
- Dunlap, R.E., Cotton, W.R. (1979). *Environmental Sociology. Annual Review of Sociology*, vol.5, 243-372, Published by Sebastian Munozt.
- Eller, Andrey Devine. (2005). *Rethinking Bourdieu on race: A Critical Review of Cultural Capital and habitus in the*

- Thomas, M.Skrtic. (2010). Distinwishing Disability: Parents, Privilege, and Special Education Contemporar Sociology: *A journal of Reviews*.
- Tobyl, Parcel. (2011). The Impact of Parental Employment: Yoang people, well- being and Educational Achievement, *Contemporary Sociologicali A journal of Review*, 40(2), 164-166.
- Victoriq, Johnson. (2011). Cultural Analysis and bourdien's Legacy: Setting Accounts and Developing. Alternatives, *Contemporary Sociology, journal of Reviwes*, 40(5), 622-623.
- Widegen, O. (1998). The New environmental paradigm and personal quality, and biodiversity protection, *journal of Enviornment and Behavior*, No.34, 254-247.

